

Gelijke behandeling

In een kort antwoord erkent de Rulingcommissie dat, in het geval van een kostedelende vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, de toepassing van de regeling wordt toegestaan zelfs wanneer BTW-plichtigen met een *volledig* recht op aftrek deel ervan uitmaken. Deze tolerantie is in principe echter niet van toepassing op een kostedelende vereniging die wel een afzonderlijke rechtspersoon uitmaakt.

Dit onderscheid is volgens de Rulingcommissie evenwel in strijd met het beginsel van de fiscale neutraliteit neergelegd in vaste Europese recht-

spraak. Volgens dit principe kunnen 'economische operatoren' die dezelfde handelingen verrichten, voor de toepassing van de BTW niet verschillend worden behandeld.

De Rulingcommissie stelt in casu vast dat de leden bij voortduur zullen voldoen aan de gestelde voorwaarden. Het feit dat alleen de buitenlandse vennootschap 'G' de drempel van 10 % zal overschrijden, mag dan ook niet tot gevolg hebben dat de prestaties van de ESV niet meer onder de BTW-vrijstelling vallen.

Ivan Massin

Vastgoed

Nieuwe gereguleerde vastgoedvennootschappen met fiscaal gunststatuut

Op 24 april 2014 heeft het Parlement zijn goedkeuring gehecht aan een lijvig wetsontwerp "betreffende de gereguleerde vastgoedvennootschappen" (voor de definitief goedgekeurde, maar vooralsnog niet in het *Staatsblad* gepubliceerde wettekst, zie *Parl.St.* Kamer 2013-2014, nr. 53-3497/005). Naast de bestaande vastgoedbevaks, voert de wet een nieuwe categorie van aan toezicht onderworpen vastgoedvennootschappen in, die dichter aansluit bij gelijkaardige stelsels in de ons omringende landen. De wet voorziet in een geheel van specifieke regels voor de 'gereguleerde vastgoedvennootschappen'. Op fiscaal vlak genieten zij evenwel hetzelfde (gunstige) stelsel als de bestaande vastgoedbevaks.

Achtergrond

De nieuwe wet is een uitvloeisel van de omzetting in Belgisch recht van de Europese Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake "beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen" en tot wijziging van een aantal andere richtlijnen en verordeningen. Deze Richtlijn is beter bekend als de 'AIFMD-Richtlijn', waarbij AIFMD staat voor "Alternative Investment Fund Managers Directive" (het wetsontwerp dat de Richtlijn in Belgisch recht omzet, is inmiddels ook definitief goedgekeurd door het Parlement; *Parl.St.* Kamer 2013-2014, nr. 53-3432/003).

Deze Richtlijn legt specifieke regels op aan de beheerders van o.m. *private equity* fondsen, *hedge* fondsen en vastgoedfondsen. In principe zullen de bestaande Belgische vastgoedbevaks (als instellingen voor collectieve belegging) van rechtswege worden aangemerkt als 'alternatieve beleggingsinstellingen' in de zin van de Richtlijn. Bijgevolg zullen ook zij zich moeten schikken naar de regelgeving van de AIFMD-Richtlijn, als ook naar andere bepalingen waaraan instellingen voor alternatieve collectieve belegging onder-

worpen zullen worden. Hetzelfde geldt trouwens voor de openbare privak.

De regering is er echter niet van overtuigd dat deze bijkomende wettelijke omkadering een reële meerwaarde zal betekenen voor de bestaande vastgoedbevaks. Zij verwijst in dat verband naar andere stelsels van vastgoedbedrijven in onze buurlanden, die "niet noodzakelijk georganiseerd zijn als beleggingsfonds [en] dus ook niet noodzakelijk onderworpen zijn aan de AIFMD-wetgeving". Het gaat bv. om de Franse "*société immobilière réglementée*" en de "*Real Estate Investment Trust*" of "REIT" in Duitsland of het Verenigd Koninkrijk. Deze vehikels hebben specifieke kenmerken maar kennen een fiscale behandeling gelijkaardig aan deze van beleggingsvennootschappen (MvT, *Parl.St.* Kamer 2013-2014, nr. 53-3497/001, 3).

België wenst nu een specifiek antwoord te bieden op deze buitenlandse stelsels door de invoering van het statuut van 'gereguleerde vastgoedvennootschap' (afgekort 'GVV'). Op die manier heeft de vastgoedsector de keuze zich te organiseren, ofwel als 'alternatieve beleggings-

instelling' (vastgoedbevak) met toepassing van de volledige wettelijk omkadering eigen aan dergelijke instellingen, ofwel als 'GJV' die buiten het toepassingsgebied van dit wettelijk kader valt. Bij deze keuze moet er wel rekening mee worden gehouden dat beide types van entiteiten een verschillende activiteit hebben : daar waar de vastgoedbevak *belegt* in vastgoed, zullen GJV's zich toespitsen op het *aanhouden* van vastgoed *voor langere termijn met het oog op de terbeschikkingstelling ervan aan gebruikers*. Ze concentreren zich op de eigen ontwikkeling en het dagelijks beheer van onroerende goederen (zonder algemene delegatie aan derden), maar kunnen onrechtstreeks en binnen bepaalde perken ook vastgoeddiensten leveren aan derden (Verslag, *Parl.St.* Kamer 2013-2014, nr. 53-3497/003, 4).

Omwille van hun belang voor de reële economie en het openbaar spaarwezen, zullen deze GJV's onderworpen blijven aan het toezicht van de FSMA en beperkingen opgelegd krijgen op het vlak van hefboomfinanciering, risicodiversificatie en de verplichting tot winstuitkering, zoals die ook gelden voor voornoemde buitenlandse 'REIT's'.

Zoals gezegd, zullen alle bestaande openbare vastgoedbevaks zich verplicht moeten schikken naar de AIFMD-Richtlijn. Om hieraan tegemoet te komen, biedt de wetgever de eenmalige gelegenheid om in een tijdvak van vier maanden, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet betreffende GJV's, bij de FSMA een vergunning aan te vragen als openbare gereglementeerde vastgoedvennootschap. Binnen de drie maanden na de vergunningsbeslissing van de FSMA moet de algemene vergadering van de vastgoedbevak zich vervolgens over de noodzakelijke statutenwijziging uitspreken. De omzettingprocedure zal voor de bestaande aandeelhouders van de vastgoedbevak ook in een uittredingsprocedure voorzien, vermits de rechtspositie van een GJV minder bescherming biedt voor de aandeelhouders.

Fiscaal stelsel

Zoals gezegd, zullen de GJV's hetzelfde fiscaal stelsel kunnen genieten als dat van de huidige vastgoedbevaks. Hierna overlopen we kort de relevante fiscale bepalingen uitgewerkt in de wet.

1. DEFINITIE

Artikel 2, § 1, 5° WIB 1992 wordt aangevuld met een punt g) waarin de definitie van "gereglementeerde vastgoedvennootschap" wordt opgenomen, nl. "*enigerlei openbare of institutionele gereglementeerde vastgoedvennootschap, zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van ... betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen*".

- 'Openbare' GJV's zijn deze waarvan de aandelen tot de handel op een gereglementeerde markt toegelaten zijn en die hun financiële middelen in België of het buitenland aantrekken via een openbaar aanbod van aandelen (art. 2, 2° wet).

- 'Institutionele' GJV's zijn deze die onder "de exclusieve of gezamenlijke controle" staan van een openbare GJV, en die hun financiële middelen uitsluitend aantrekken bij in aanmerking komende beleggers die voor eigen rekening handelen (dit zijn in hoofdzaak de professionele beleggers). Hun effecten kunnen uitsluitend door dergelijke beleggers worden verworven (art. 2, 3° wet).

2. VENNOOTSCHAPSBELASTING

Belastbare basis

Zoals de vastgoedbevaks, zijn ook de GJV's principieel onderworpen aan de vennootschapsbelasting, met dien verstande dat zij niet worden belast op hun normale fiscale winst, maar wel op een alternatieve grondslag. Deze grondslag bestaat uit het totaal van de ontvangen abnormale of goedgunstige voordelen en van de niet als beroepskosten aftrekbare uitgaven en kosten andere dan waardeverminderingen en minderwaarden op aandelen (art. 185*bis*, § 1 WIB 1992).

Daarnaast kunnen de GJV's onderworpen worden aan de geheimecommissielonenanslag (van 309 %) van artikel 219 WIB 1992.

Eén en ander betekent dat de GJV's (zoals de vastgoedbevaks) niet belastbaar zullen zijn op hun boekhoudkundig resultaat, inclusief meerwaarden.

Aftrekken en verrekeningen

Zoals de vastgoedbevaks, worden de GJV's uitgesloten van de DBI-aftrek, de verrekening van roerende voorheffing op Belgische dividenden en het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (art. 185*bis*, § 2, al. 2 WIB 1992).

Niettemin worden de minimum participatievoorwaarde en de minimum houdperiode voor de DBI-aftrek niet toepasselijk verklaard op inkomsten verkregen (dan wel verleend of toegekend) door GJV's (art. 202, § 2, al. 3, 1° en 3° WIB 1992). Wat de door GJV's verkregen dividenden betreft, lijkt dit wat vreemd in het licht van bovengenoemde uitsluiting van de DBI-aftrek.

Uitsluiting van notionele interestaftrek

De wet voegt de GJV's toe aan de lijst van de vennootschappen die geen beroep kunnen doen op de aftrek voor risicokapitaal (art. 205*octies*, 3° WIB 1992).

De GJV's zullen niet belastbaar zijn op hun boekhoudkundig resultaat, inclusief meerwaarden

Geen verlaagd tarief inzake vennootschapsbelasting

De GVV's worden eveneens toegevoegd aan de lijst van vennootschappen die inzake vennootschapsbelasting niet in aanmerking komen voor de verlaagde tarieven voor winsten van maximaal 322.500 EUR (op deze lijst komen reeds de beleggingsvennootschappen en organismen voor de financiering van pensioenen voor); (aanvulling art. 215, al. 3, 6° WIB 1992).

Exit tax

Zoals de erkenning als vastgoedbevak van een normaal belaste vennootschap, wordt ook de vergunning als GVV door de FSMA onderworpen aan de zogenaamde 'exit tax'. Dit moet worden gezien in het licht van de voormelde bijzondere belastbare grondslag (van art. 185*bis* WIB 1992) : deze zou er normaal toe leiden dat alle latente niet-gerealiseerde meerwaarden (inzonderheid op vastgoed) en vrijgestelde reserves definitief onbelast blijven. Om dat te voorkomen, wordt de erkenning als vastgoedbevak, en dus nu ook als GVV, fiscaal gelijkgesteld met een ontbinding en vereffening. Daardoor worden voornoemde latente meerwaarden en vrijgestelde reserves alsnog belast, zij het aan een lager tarief, nl. de helft van het normaal tarief inzake vennootschapsbelasting, d.i. 16,5 % (of 16,995 % inclusief crisisbelasting), dit omwille van het anticipatief karakter van de exit tax (aanpassing van art. 210, § 1, 5° en toevoeging van 6° WIB 1992 en aanpassing van art. 217, 1° WIB 1992 dat in het voormelde verlaagd tarief voorziet).

De wettekst voorziet wel in een '*non bis in idem*'-bepaling, die inhoudt dat een vergunning als vastgoedbevak van een vennootschap die reeds voordien was vergund als GVV of omgekeerd, niet nogmaals de exit tax opeisbaar zal maken.

De exit tax geldt verder ook bij fusies, splitsingen en met fusies of splitsingen gelijkgestelde verrichtingen waaraan een vastgoedbevak, en nu ook een GVV, deelneemt (aanvulling van art. 211, § 1, al. 6 WIB 1992).

De inbreng van één of meer bedrijfstakken of takken van werkzaamheid of van de algemeenheid van goederen in een vergunde openbare of institutionele GVV, kan niet fiscaal neutraal geschieden (aanvulling van art. 46, § 1, al. 2 WIB 1992). Dergelijke inbrengmeerwaarden lijken echter nog steeds niet te kunnen vallen onder de toepassing van het voormelde verlaagd tarief van 16,5 % (plus crisisbelasting) op grond van het (aangepaste) artikel 217, 1° WIB 1992.

De afwezigheid van fiscale neutraliteit geldt trouwens ook bij grensoverschrijdende verrichtingen met intra-Europese vennootschappen waarbij een

Belgische inrichting of in België gelegen bestanddelen worden verworven via fusie, splitsing of ermee gelijkgestelde verrichtingen, of via inbreng van een bedrijfstak, tak van werkzaamheid of een algemeenheid van goederen (aanvulling van art. 231, § 2, al. 4 WIB 1992).

3. BELASTING VAN DE AANDEELHOUDER Roerende voorheffing op dividenden

In het algemeen zijn dividenden uitgekeerd door GVV's onderworpen aan een roerende voorheffing van 25 %.

Voor dividenden van zogenaamde 'residentiële' GVV's geldt echter een verlaagd tarief van 15 %, zoals dit ook het geval is voor 'residentiële' vastgoedbevaks. Bedoeld zijn GVV's, voor zover ten minste 80 % van het vastgoed rechtstreeks belegd is in onroerende goederen die in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte zijn gelegen en uitsluitend als "woning" worden aangewend of zijn bestemd (hierbij heeft het geen belang of zij hun effecten openbaar aanbieden in België of niet, zolang er maar een afdoende uitwisseling van inlichtingen met de betrokken staat wordt georganiseerd). Waarbij de wet onder "woning" zowel "een eengezinswoning" als "een gebouw voor collectieve bewoning" verstaat, "zoals een flatgebouw of een rusthuis" (aanpassing art. 269, § 1, 3° WIB 1992). Eenzelfde afzonderlijk tarief van 15 % wordt ingevoerd in de personenbelasting (aanpassing van art. 171, 3° *quater* WIB 1992).

Bovendien wordt de tijdelijke overgangsmaatregel voor vergunde 'residentiële' vastgoedbevaks, die vóór 2013 een volledige vrijstelling van roerende voorheffing genoten (op grond van art. 106, § 8 KB/WIB 1992, zoals dat tot eind 2012 gold), nu ook toegepast op 'residentiële' GVV's die uit dergelijke vastgoedbevaks voortkomen. Die overgangsmaatregel voorziet in een tijdelijke verlaging van de investeringsdrempel voor investeringen in woningen van 80 % naar 60 %, en dit voor dividenden die worden toegekend of betaalbaar gesteld in 2013 en 2014 (toepassing van art. 95 van de Programmawet van 27 december 2012).

Beperkte vrijstelling van roerende voorheffing

Opvallend is dat aan de Koning de bevoegdheid wordt ontzegd om af te zien van de inning van de roerende voorheffing op inkomsten van aandelen van een GVV, behalve wanneer het aandelen betreft van een institutionele GVV (waarvan de aandelen enkel verworven kunnen worden door in aanmerking komende beleggers, met inbegrip van openbare GVV's). Bovendien is dit afzien van de inning van de RV dan enkel mogelijk in twee gevallen, namelijk,

Voor dividenden van
residentiële GVV's
geldt een verlaagde
RV van 15 %

- hetzij, wanneer de dividenden onder het toepassingsgebied van de Moeder-dochterrichtlijn vallen,
- hetzij, wanneer ze ontvangen worden door een publieke GVV en betrekking hebben op een participatie van ten minste 10 % in het kapitaal van de uitkerende institutionele GVV, die gedurende een ononderbroken periode van ten minste één jaar wordt aangehouden.

In de memorie van toelichting wordt met geen woord gerept over deze uitsluiting van dividenden van een GVV uit de verzakingen aan de roerende voorheffing bij KB. Wel wordt een KB in het vooruitzicht gesteld dat de dividenden van vastgoedbevaks zal uitsluiten van de algemene verzaking aan de inning van roerende voorheffing ten voordele van spaarders niet-inwoners in artikel 106, § 7 KB/WIB 1992 (behalve voor wederuitgekeerde binnenlandse dividenden; zie *Fisc.* nr. 1350, 14). Op die manier wil men de fiscale neutraliteit bereiken tussen de GVV en de vastgoedbevaks, aangezien zoals reeds gezegd t.a.v. de dividenden van een GVV niet kan worden afgezien van de inning van roerende voorheffing (MvT, *l.c.*, 58).

Geen DBI-aftrek op dividenden uitgekeerd door een GVV

Zoals dat het geval is voor de dividenden van een vastgoedbevaks (en andere beleggingsvennootschappen), worden ook de dividenden uitgekeerd door een GVV principieel uitgesloten van de DBI-aftrek. In artikel 203, § 1, alinea 1 WIB 1992 wordt immers een 2°*bis* ingevoegd waarbij de dividenden van GVV's alsook van 'gelijkaardige' buitenlandse vennootschappen worden uitgesloten van de DBI-aftrek. Meer bepaald zijn de buitenlandse vennootschappen gevisieerd die aan de volgende drie voorwaarden voldoen :

- hun hoofddoel bestaat in de verwerving of de bouw van onroerende goederen met het oog op de terbeschikkingstelling aan gebruikers, dan wel het rechtstreeks of onrechtstreeks aanhouden van deelnemingen in entiteiten met een vergelijkbaar doel;
- ze zijn aan beperkingen onderworpen, die ten minste de verplichting omvatten om een deel van hun inkomen aan de aandeelhouders uit te keren; en
- hoewel ze in het land van hun fiscale woonplaats onderworpen zijn aan een belasting van gelijke aard als de vennootschapsbelasting, genieten ze er een belastingregeling die afwijkt van het gemeen recht.

Op de uitsluiting van de DBI-aftrek t.a.v. dividenden van beleggingsvennootschappen, geldt een uitzondering voor dividenden van beleg-

gingsvennootschappen waarvan de statuten in de jaarlijkse uitkering voorzien van ten minste 90 % van hun netto inkomsten voor zover die zelf voortkomen van voor DBI-aftrek in aanmerking komende dividenden of vrijgestelde meerwaarden op aandelen (de zogenaamde "distributiebeveks"). Deze uitzondering wordt – onder dezelfde voorwaarden – uitgebreid tot de GVV's en gelijkaardige buitenlandse vennootschappen (aanpassing art. 203, § 2, al. 2 WIB 1992).

4. BTW

Het BTW-Wetboek voorziet momenteel in een BTW-vrijstelling voor de diensten van beheer van instellingen voor collectieve belegging en de organismen voor de financiering van pensioenen (art. 44, § 3, 11° WBTW). Hieraan worden nu beheersdiensten voor openbare of institutionele GVV's toegevoegd.

5. BEURSTAKS

De wetgever heeft de bedoeling de taks op beursverrichtingen "op eenzelfde wijze [te heffen] op de verrichtingen met betrekking tot de effecten van vastgoedbevaks en op de verrichtingen met betrekking tot de effecten van openbare of institutionele [GVV's]" (MvT, *l.c.*, 59).

Zo voorziet de wet in een tarief van 0,90 per duizend voor aan- en verkopen en, meer algemeen, elke afstand en verwerving onder bezwarende titel (op de secundaire markt) van aandelen uitgegeven door een GVV, zoals dit ook het geval is voor aandelen van beleggingsvennootschappen (met inbegrip van vastgoedbevaks); (aanvulling van art. 121, § 1, 1° Wetboek diverse rechten en taksen).

Verder wordt in het artikel dat de belastbare grondslag van de beurstaks omschrijft ook melding gemaakt van het feit dat, bij inkoop van eigen aandelen, de taks "enkel verschuldigd is uit hoofde van de afstand van het aandeel aan de [GVV]" (aanvulling van art. 122, 3° Wetboek diverse rechten en taksen). Dit komt wat vreemd over, omdat de omschrijving van de aan de taks onderworpen inkopen van eigen aandelen niet wordt uitgebreid tot de GVV's (het gaat enkel om inkopen door beleggingsvennootschappen en dan nog louter om kapitalisatieaandelen; cf. het ongewijzigde art. 120, 3° van hetzelfde Wetboek). Een en ander lijkt ons toch wel best te worden rechtgezet.

Ten slotte geldt er een vrijstelling voor verrichtingen met openbare fondsen voor eigen rekening gedaan door GVV's (aanvulling van art. 126/1, 2° Wetboek diverse rechten en taksen). Er geldt evenwel geen vrijstelling voor verrichtingen met aandelen van een 'institutionele' GVV (zoals die vrijstelling wel geldt voor rechten van deelneming van institutionele instellingen voor collec-

tieve belegging, zie het ongewijzigde art. 126/1, 3° van hetzelfde Wetboek).

6. JAARLIJKSE TAKS OP DE COLLECTIEVE BELEGGINGSINSTELLINGEN

Ten slotte wordt de (openbare en institutionele) GVV onderworpen aan de jaarlijkse taks op de collectieve beleggingsinstellingen (aanvulling van art. 161, 1° W.Succ.). Deze taks bedraagt 0,0965 % op het totaal van de in België op 31 december van het voorgaande jaar netto uitstaande bedragen. De taks is in principe verschuldigd vanaf de eerste januari volgend op de inschrijving bij de FSMA.

Onduidelijk is of het bestaande verlaagd tarief van 0,01 % voor institutionele beleggingsinstellingen, mag worden uitgebreid tot institutionele GVV's. Wellicht vergt dit een aanpassing van artikel 161ter, 5° W.Succ. (waarin tot op heden niet is voorzien).

Inwerkingtreding

De wet zal in werking treden op een datum die per koninklijk besluit zal worden bepaald op advies van de FSMA (art. 112 wet).

Marc De Munter

Vennootschapsbelasting

Geen overdracht van verliezen bij 'filialisering' volgens minister

In een recent antwoord op een parlementaire vraag neemt de minister van Financiën het standpunt in dat de overgedragen fiscale verliezen geleden in hoofde van een Belgische vaste inrichting volledig verloren gaan bij diens 'filialisering' door een intra-Europese vennootschap (Parl. Vr. nr. 235 van de heer Schiltz van 7 maart 2013, *Bull. Vr. en Antw. Kamer 2013-2014*, nr. 157, 299). Voorheen werd meestal aangenomen dat deze verliezen konden worden overgedragen naar de inbrenggenietende vennootschap, weze het met toepassing van de regels inzake verliesbeperking (cf. art. 206, § 2 WIB 1992).

Vrijstellingsstelsel bij 'filialisering'

De term 'filialisering' wordt doorgaans gebruikt voor gevallen waarbij een buitenlands hoofdhuis haar Belgische inrichting inbrengt in een binnenlandse vennootschap. Dergelijke 'filialisering' geeft in principe aanleiding tot een realisatie, waardoor de latente meerwaarden in de Belgische inrichting belastbaar worden. De wetgever heeft echter voorzien in een vrijstellingsstelsel. Dit stelsel werd aanvankelijk enkel geregeld in artikel 231, § 3 WIB 1992 maar, na omzetting van de gewijzigde Fusierichtlijn (Richtlijn 90/434/EEG, zoals gewijzigd door Richtlijn 2005/19/EG), eveneens in artikel 231, § 2 WIB 1992 (van toepassing vanaf 12 januari 2009, zie o.m. *Fisc.* nr. 1141, 7) :

- Het *eerste vrijstellingsstelsel* – dat van artikel 231, § 3 WIB 1992 – voorziet in een vrijstelling van de meerwaarden die worden verwezenlijkt of vastgesteld ter gelegenheid van de *inbreng* van een Belgische inrichting in een binnenlandse vennootschap, tegen verkrijging van aandelen die het maatschappelijk kapitaal van de vennootschap vertegenwoordigen. Naast deze vergoeding van de inbreng in aandelen, is enkel vereist dat de activa en passiva van de inrichting worden teruggevonden in de boekhouding van de

(verkrijgende) binnenlandse vennootschap (die uiteraard tevens een 'Belgische inrichting' moet omvatten, zoals gedefinieerd in art. 229, § 1 WIB 1992). Dit stelsel is principieel van toepassing op inbrengen door *alle buitenlandse vennootschappen* (en is dus niet beperkt tot intra-Europese vennootschappen; *pro memorie* : een intra-Europese vennootschap is iedere vennootschap van een Lidstaat van de Europese Unie die geen 'binnenlandse' vennootschap is; zie art. 2, § 1, 5°, b) WIB 1992).

- Het *tweede vrijstellingsstelsel* – dat van artikel 231, § 2 WIB 1992 zoals gewijzigd met de implementatie van de Fusierichtlijn – viseert de situatie waarin een *intra-Europese vennootschap* een Belgische inrichting of "in België gelegen bestanddelen" overdraagt aan een binnenlandse of intra-Europese vennootschap. Deze verkrijging moet passen in een *fusie, een splitsing of een daarmee gelijkgestelde verrichting*, dan wel een *inbreng van één of meer bedrijfstakken of takken van werkzaamheid, of van een algemeenheid van goederen*. Bovendien moet de verrichting in de "Staat van vestiging van de overgenomen, gesplitste of inbrengende intra-Europese vennootschap" plaatsvinden met toepassing van de belastingvrijstelling zoals voorzien in de Fusiericht-

Sinds de omzetting van de gewijzigde Fusierichtlijn zijn er twee vrijstellingsstelsels